

שווינז

של המדרח התיכון

דורון ברוש
צילום: פלאש 90

אמריקן קולוני. ג'ון לה קאהה בא לבאן לסייע את מסעיה של הסוכנות היפנית צ'רלי, המתוופת הקטנה

גראهام גריין, ג'ון לה קאהה, סלמה לאגלף, עומר שrif, קריסטיאן אמנפור, ג'רי' שלץ, והרשימה עוז ארכוכו, אורוכה מאוד. גם בכיריו ודשיות ישבים באן, נגיל שעת, סאבר עיריאת, מודה מר רשייד ואחריהם הם מוחרים קבועים. הצעה בראשות האורחים של המלון מגלה מה אחוי נכבר של עיתונאים דום. השם אמריקן קולוני צובר מפה לאוון בחביב על כל תקשורת העולמי. יי' שמד פש אנטיפארה אסלי יודע שהיליפון או יי'וורי אנסטוקנטינטאל וה לא הכוורת אמריקן קולוני, ישש לשרותים נקיים ומקולותם סמ ממס חמים וגמ ישב בדוק על קו התפר, חז' שעשה מהומוקטה, הוא המתכוון הנכון לאינטיפאה עסיטית ומוצלת.

יבול להוית. זה הסיפור של מלון אמריקן קולוני. במלון המור למורות המיקום על קו התפר נבחר "אמריקן קולוני" זו השנה השנייה ברציפות לבית המלון הטוב ביותר בימדל איסט. דורון ברוש נסע למזרחה ירושלים כדי לבדוק את סוד קסמו של המקום שמכונה על ידי ישראלים רבים "מטה אש"ף". הוא שם לפניו חז' שעשה מביקור במוקטעה. יכול להיות שאחד מותם הוא סוכן פלשינאי, השוי סוכן ישראלי, ושיטות בא לפקח עין אחד על השני. יכול להיות שניהם רקמו הסדר ביןיהם ישראלי-פלשיני נסוף, והשלישי, נציג האיחוד האירופי או יווס' ביילין בתה פושת, הגיע לתוך ולהשיג שלא יטרפו אחד את השני חיים.

למרות המיקום על קו התפר נבחר "אמריקן קולוני" זו השנה השנייה ברציפות לבית המלון הטוב ביותר בימדל איסט. דורון ברוש נסע למזרחה ירושלים כדי לבדוק את סוד קסמו של המקום שמכונה על ידי ישראלים רבים "מטה אש"ף". הוא שם לפניו חז' שעשה מביקור במוקטעה. יכול להיות שאחד מותם הוא סוכן פלשינאי, השוי סוכן ישראלי, ושיטות בא לפקח עין אחד על השני. יכול להיות שניהם רקמו הסדר ביןיהם ישראלי-פלשיני נסוף, והשלישי, נציג האיחוד האירופי או יווס' ביילין בתה פושת, הגיע לתוך ולהשיג שלא יטרפו אחד את השני חיים.

הגינה הפנימית. עצי זית, קלמנטיניות ולימון

אלנטין וסעד. נוצר אחרון למיסדים

אין מצללים. איש אינו דוחר לשום מקום. יש חדר מבואה אחד בגודל של סלון בינויו, חדר קבלה מייננו וחדר הסבה משמאלו. בחדר משמאלו יושבת גברת בגיל העמידה וקוראת ספר עם כותרת אנגלית בכרכicha קשה. אדונן ישב סוכן פלשתיני. אולי זה מתוך דף נייר מודפס. אולי זה רוח של סוכן פלשתיני. אולי זה העمر האחדון מספר שהוא כתוב כאן בחודשים האחרוניים.

הריחוט הוא משחו שתהה רוצה לקחת הביתה. בלתי תלוי בזמן, באופנה, נכון לפני עשר שנים. ככל בזמנו, באופנה, נכון לפני עשר שנים. ככל שפיצים, ככל פופים. ככל צלאח אידין. ככל אנדי ווורול. ריחוט מזרחיות תחומה בקוו מערבי. יעילות מערבית מרככת בעידון מראהו של בית. ריפוד הספות הוא של בית. ריחוט הגן הוא של בית. ככל לא לכתוב את ספרה "ירושלים". ג'ון לה ובאה לשכנת על הספות כאן לכתוב את ספרה "ירושלים". קאהה בא לאן לסייע את הסוכנת היפהפה צ'רלי, המטופפת הקטנה, שהדרכו של הלוחם הישראלי המהולג גרי בקר מביאה לחישולו של רב המחללים הפלשתיני. ספק אם צוות המלון היה מעניק לו אותויחס אדריכלי ידוע אם היו יודעים את סופו של הספר. "אחווזים זה כבוי הלוכו והערי וזה להם", כתוב לה קאהה את משפט הסיום, יושב לבני עילאות מאות ספות וכרכוב על אותו שולחן שמילים אלו נכתבות על גבו.

בפאטו השוכן ביציאה מהולובי נמצאת הגינה הפנימית המפורסמת. עצי זית, קלמנטיניות ולימון נטועים במרכזו. יסמי מטבח על עץ דקל. בינהם בין מזרקה מים קטנה פוריות פירות היישבה. בצדיה הרחוק של החצר שלושה חדרים שנבנו הפה לעונת הקיץ לשולש נשותיו הראשונות. בקומה מעלהerna שהחדרים לעונת החורף. אחור כך נשא איש רביבית ובנה חדר רביעי למיטה. יותר ממאה שנה לאחר כך הסתגרו בחדר זה שמן עון פרטיה לארסן לדינונים מרטוניים על הסכמי אוסלו.

הדרות חולקות לגבי הגינה הפנימית המפורסמת. כלומר אין חולק על יוופה ועל טיבו המשובח של האוכל המוגש בה, ובימי טרום האינטיפאדה אכן נהגו לבוא לאן רושלים רבים, שהווים כבר אינם מרבים להציג, לבילי שלבוקר. הבי עי, אמרים בחירות עיתנאים ותיקים, שבגינה הזאת אי אפשר לשמר סוד. תמיד יש מי שמאזין. עיתונאי מורה ידר מאבקש לתunken את דבריו של האיש שאתם משוחחים אליו. תונאי פלשתייני שישר להם מה קורה בשולחן הרשות. נימת ביקורת מרירה כלפי מעשה של הרשות הטרייה היתה שורה בדברי העיתונאי. בשלה מוסים קם אדם שישב בשולחן שכון, הציג את עצמו כאחד מאנשיו של מגנון עופראת ואמר, "אני מבקש לתunken את דבריו של האיש שאתם משוחחים אליו" ומהיכו אתה יודע את הסיפור? אני שואל את העיתונאי המורה ירושלמי. "מה זאת אומרת?", הוא עונה, "שבתי בשולחן לידך והזאנתי. עיתונאי אתה ציר להיות זהיר שם", הוא מוסיף, "אתה מרגיש שמסתכלים בר, עוקבים אחריך, הקהל שסבירך הם עיתונאים כמו שיכולים לנגן לך את הסיפור. שסבירך הם עיתונאים כמו שיכולים לנגן לך את הסיפור. אס, למשל, אתה רק צירק לתפוס שולחן לידם בארוחת הבוקר, לקובע אונזניים, להסביר לאן הם נועסים ולהליט אם זה מס' פיק טוב כדי לנסוע לשם ולגנוב להם את הסיפור".

מאהבותינו של המנכ"ל

"אחרי אוסלו", אומר העיתונאי, "הרשות התחילה לעשות במורה ירושלים כמו בשלה. בכיריה הרשות יצאו מהכלא של השתחמים, של טוניס, פתואם יכלו לנשום. פעם היתה תקנה באם ריקון קולוני שגבר ואישה שם משפחתם אינו זה לא יכולם

הရיחוט הוא משחו שאתה רוצה לחתת הביתה. בלתי תלוי בזמן, באופנה, נכון לפני עשר שנים, נכון לפחות עשר שנים. בלי שפיצים, בלי פופים. בלי צלאח אידין. בלי אנדי ווורול. רכות מזרחיות תחומה בקוו מערבי. יעילות מערבית מרככת בעידון מראהו של בית

האמבטיה בסויה הפחה המורה ביבא

באדריכלות אבל שעורות אורפו של ישראל והזכיר בא סומרות מעט. בימי האוריינט האוס העליזים החזק פיסל חוסיני צבא פרטיה של שבננים, שבקרים טלפון אחד היה היינו מאוגנים מהר מות והפגנות בהר הבית ובירושלים בכלל. בישראל ראו אותן פעם בטליזיה מכבים בעלי חשבון שוטרים של משמר הגבול, מה שעשה אותן לגדירם של הרשות. הוועם היה עצום. אחור כך סגרו את האוריינט, חוסיני מת, הרשות נדרחה מירושלים, הגיבורים נשארו קצוצי כנפיים וחסרי עכורה. חלק פתח גראן' לשטיפת מכוניות. אחרים קיבלו באדיות, אתה לא יכול שלא תתי. והות בינך לבינך מה עשה בקרירה הקרה של לוי.

צד קטן ממש אתה בתוך הלבוי. כשותמעים לובי חושם בים על אולם גדול וחסר פנים שיש בו תנעה מתמדת של אנשים שעושים צ'ק אין וצ'ק אאוט, ותוכרות תיירים רעשנית מגיעה עם הר מוזודות וביל בויס דודרים לכל ומכל עבר. בארהון קולוני לא עומדים. יושבים. טלפונים סלולריים

בישראל מאשיימים שב███ אמריקן קולוני מכהה לצוחת תלוייה טירון גם מודרך אינטיפאדה. רק ישאל הצוחות במקומות הנכו, בזמנן הנכו, ויהה מי שיודיע לו באיזו שעה להיות, באיזה מהחסמ ומאייה כיוון יתחלו האבניהם לעוף. ממשרד החוץ הישראלי לא משתגע, בלשון המעטה, על אמריקן קולוני. בסלנג של משרד החוץ ולשכת העיתונות הממשלית המלון "מטה אשף". עיתונאי שמתתקע באמריקן קולוני, מבחןנו הוא אבוד", אמר איש משרד החוץ. הפלשטים מסתובבים שם כל הזמן, וכל עיתונאי שגיאם הם מתישבים עליו וממלאים לו את הדאש בפרופגנדה פלשטיינית. לנו עדיף שיגרו במערב העיר".

דר' יוסי אלמרט, שהיה מנכ"ל לשכת העיתונות הממשלה תית (לע"מ), מספר שבשנת 89' הבחינו במ>r>ם ששל מושבם שישי בעיה הסברית שנוצרת באמריקן קולוני. בימנו צוות של מסכנים היה או סגן שר החוץ והוא לו רעיון. הקנו צוות של מסכנים שישבו בלבוי עם העיתונאים הזרים ופושט גבוי דקota מהפה לשתיינים. קראו לו צוות 'כוח 17'. הבעיה היתה שאחננו נתנו הסברה והפלשטים נתנו חזרות. הם היו אמורים לעיתונאים הווים, תביאו ווות מקום הזה והוה בשעה כואת וכואת, היה אקשן. ואקסן מצטלים טוב יותר מהסבירה, אז ברוד מה צוותי הטלוויזיה הווים העדרפו".

אהמד טבי אומר שככל זה שטויות. "האמריקן קולוני", הוא אומר, "זה מקום שקט בלבד אוור לא שקט. ריאה יוקה שאפשר לנשם דרכה. מי שטוען שהוא מרכזו הסברה של הפלשטים מציג עמודה קטנונית של אנשים שרצו רק לממן קומות שנמצאים בהם רענן גיסין ואורן דן". לדעתו של טבי מצטרף גם שאREL אנדרלאן, איש ערוץ 2 הצרפתי, שיש לו הרבה שעות אמריקן קולוני. אנדרלאן, שצילם את תמנונות מותו של הילד מוחמד אידראן ומאו לא סובל מערוף פופולרי ות בישראל, מציע לשירותי שיבשו שם כל היום, ישתו קפה וישט פו לעיתונאים הווים את המוח בגורסה הדרואלית לסכסוך. בינו, אמר אנדרלאן, ישראל יכולה לישון בשקט: אמריקן קו קולוני אין שם מרכזו הסברה, לא פלשטייני ולא אחר.

נשותו של הפחה

אמריקן קולוני הוא בניין יפהפה ורока מכיוון שלא נועד להיה ולמן. באמצע המאה ה-19 נבנה אותו אחד מעתירי ירושלים, הפחה דאור אמין אל-חוסיני, ושיכון בו ארך נשותיו. הפחה, שרצה בכל לבו בן זכר, לא חסר בכיסף. הוא השתמש באבן ירושלמי, השיקע בשפע הדרים, בתקנות גבוזות ומקומות, ואף על פי שהליך לעולמו שבבו לא אחריו שאף אחת מנשותיו לא העמידה לו ירוש זכר, והותר אחריו מוכחת ארכיטקטונית מרשימה כל כך. אמריקן קולוני רוכז לו בשלווה מכובדת, מהדורות, טובל בים של יורך. כל מטפס בחזותו ראה כאן שלוש מלוחמות לפיה. גוע היה העצום הצעום ליד הכניסה שמע בודאי את נשות הפחה רבות בינויהן לבני מאה שנה ויתבר בחרה של מי יעשה הארון את הלילה. הכל שקט ומהרהור ועתיק יומין, ורק על הרג מצילה המודרנה לשים יד בצדדים מוגנים נוהמים וצלהות לווין שנראית שלא במקומה. בינויה חונות מכוניות מעוטרות בשלטי "עיתונות" ו"טלזיה" מופרומים בגודלם, אבל במזרח התיכון אין מקום לדקורקי עניות. כשהחדרים שורקים אותן בגודל קידוש לבנה יכולת להציג חיים. גם טנדרא מגונן שנראה כמו מבצר מתנייע, כמו המשורינים החוממים המונחים בצד הדריך המוביל ליישובים, חונה כאן. בכניסה ללבוי עומד שומר סף פלשטייני משופם. הוא מהיה

אמריקן קולוני. אבן ירושלמית, תקרות גבירות ומקומות

אריך סילבר נמצא בישראל כמעט ברציפות מאז 72'. הוא היה נציגו של "గ'רדיין" הבריטי, עשה קפיצה להרווא לכמה שנים, בסוף עשה עלייה לישראל היום הוא כותב ל"ג'רוזלם ריפורט". הוא אומר שהאמריקן קולוני הוא המקום היחיד בכל ישראל אל והגדה שבו יسرائيلים, פלשתינים, דיפלומטים, ארגוני זуורה והבנק העולמי יכולים לשבת בשקט. בשניות בריטית רק הוא אומר שהאמריקן קולוני הוא לא מטה אש"ף יותר מאשר קינגד דיוויד הוא ארגון הציונות העולמי. "ברור שהוא פרו פלשתיני", אומר סילבר, "הוא ממוקם במוחו ירושלים, העובדים שלו פלשתינים ומרבית האורחים פלשתינים, ואם אני ארצה לפגוש פלשתיני אני אלך לשם. אבל זו לא מלכודת בקש. יש פה אלמנת של פרנוריה ישראלית. אם תJKLM ללבוי של קינגד דיוויד תגועש יسرائيلים מדברים עם עיתונאים זרים. אז מהו או תגיד שהם נפלו במלכודת ציונית?". ג'י בושנסקי, מוטיקי העיתונות הורה בארץ, אומר שבשות יש יותר אגדות שנרכמו סביב המלון מעבודות היסטוריית, אבל זה לא גורע מהעובדה שהאמריקן קולוני בוצרה כזאת או אהרת הוא צומת מידע. "בשנת 85' נכנסתי למלוון עם לאוני דדר שיין, שהיה או הבעלים של 'שיקגו סן טיים' והוא אמר פיקח מאור, והמלחים והאשונות שהוא אמר הי', זה נראה לי כמו כן של הסיני-איי". מאוז מלחת ששת הימים זה מקום שבו אתה יכול לאגור מידע, לסחור במידע ולהיפגש עם אנשי עסקים בעלי ידע פנימי. הפלשתינים מרגיזים שם בטוחים. לצערו הרב יותר מעשור הנושא הפלשתיני הוא הספר בעייתי הכתבים. במישור הפליטי, הפטני, הארוגנים השונים, האנשים, זה מוקד התעניינות הורה בספר. כל כתוב חוץ שבא הארץ שואל איפה הסייע, אומרים לו הצד הפלשתיני. איפה מוצאים פלשתינים? באמריקן קולוני".

בנותיו של הפרק ליט'

ואלנטין (ואל) וסטר אמרת שאם היתה יכולת היה רופך
תקת את הראש של הפלשתינים והיהודים זה בזה כדי שתיכנס
במהם מעט בינה ויפסיקו עם הסכום הזה. ואל היא אלמנתו של
הורשין, נכו שול הורשו ספאפורד, מייסד המלון.
סיפורו של האמריקן קולוני הוא סיפורה של משפחת ספרדי
פורה האמריקנית שטרגדיה גנואה פקדה אותה. ב-1874 החליט
ההורשו ספאפורד, פרקליט משיקגו, להפליג לחופשה באירופה
עם אשתו אננה ובארבע בנותיהם. עסקיו עיכבו אותו ברגע האחרון
דרכו והוא אמר לאשתו, 'הפליגו בלבד לעדרי, ניגש באירופה'. ממה
לך הפלגה התגנשה האוניה באונייה אחרת, מאות רכבות טבעו
בבגדים ארבע בנותיהם של בני הזוג. האסון חולל שינוי عمוק בחיה
ו של ההורשי. הוא הפך נזורי אדוק ויום אחד לקח את אשתו
בתו ובנו שנולדו אחרי מות אחיויהם והיגר לירושלים.
למשפחה הצטרכו כמה ירידים שקיו, כמו הורשו המיסטר, למ'
צוא בעיר הקודש את ההשגחה האלוהית.
עיתוני שיקגו ויווחו בחתולבות על מבצע הגירה וכיננו

A photograph showing a man in a dark suit sitting at a desk in a bright room. The room features large arched windows with multiple panes, allowing natural light to illuminate the space. A large potted plant stands near the windows. The floor is made of polished tiles. In the foreground, a portion of a room with blue patterned wallpaper and a red sofa is visible through an open doorway.

חדר הקבלה בלובי. איש אינו דוחר לשום מקום

אמריקן קולוני רובץ לו
בשלווה מכובדת, מהודרת,
טובל ביום של יורך. כל מטפס
בחזיתו ראה כאן שלוש
מלחמות לפחות. גצע הדית
העכום הצומח ליד הכנסייה
שמע בודאי את נשות הפה
רבות ביניהם לפני מאה שנה
ויתר בחדרה של מי עשה
האדון את הלילה. הכל שקט
ומהורהר ועתיק יומין

להתאכسن באתו חדר. התקנה בוטלה לפני כמה שנים. הדרך לאיש רשות שרצה להביא איתו בחורה שלא כל כך הייתה אשתו נפתחה".

ב-94' בא לשם סמיה סמאраה, מנכ"ל רשות השידור הפלישתיניאית החדשה עם גירושה מモרזה העיר. אצל עירפאט הציגו רותלונות על סמאראה, שהוא מתעסק עם נשות, מה שמצוין שם בער. רע לרשות, והדרais הודיע הרואה לחייב להודמנות לעשות סדר. כשם שאברה בא עם הגירושה מישראל במלון שהיה משתח' פ' של דג'וב הרים טלבון, הגיע צוות של רג'וב, פרץ לחדר, עטפו את סמאראה העריהם בסדין או בשתייה, לקחו אותו למצעבר ביריחו ובמשך שבועיים חקרו אותו וחתמו לו מכות רצח. אחר כך שחררו אותו והודיעו אותו מכל תפקידיו. לאחר מכן קולוני סמאראה לא חזר. לפני שלוש שנים נפטר.

"זה מלמד על זדימת המידיעות על הכיוון שלא", ממשיך העיתונאי. "עיתונאים זרים היו נוחתים בישראל בשלוש-ארבעה לפנות בוקר, מגעים ימיים למלון ומיד מקבלים טלפונים מ'עיתונאים' של הרשות הפלשתינית שמצויעים את שירותיהם כל יוווי ובאנפורמציה. העיתונאים הזרים היו משתמשים איך כבר יודעים שהם הם הגיעו. לפלשתינים היה אינטנס כפול – כספי ואידאולוגי. הם רצו לוודא שהאורחים החדשניים מקבלים

את הסיר שלם בשתחים כלווית הצד "הנכון" של הסכום. הטענה הישראלית שהרשות ניסתה לעשות מהמקום מטה אש"ף נכונה בחלוקת. עשו שם מסיבות עיתונאים, נערכו שם מפגשים. כל עיתונאי זו שרצה לפגוש אנסי אש"ף יידע שאמי ריקון קולוני זה המקום. בווראי בתקופת אוסלו. רובין קווק, שהיה שר החוץ הבריטי, ניסה לקיים שם בשנת 1998 פגישה עם פינקל גומניי ומשמבה אבא וחסם את הבונייה למלוון.

"יש בזמן האחרון נדרה מסויימת למילון אמברדור. המהירם שם נומרים יותר. בארה"ן קולוני צדיק משבצתה לכוס קפה. אמברדור הוא עמי יותר. קנה אותו גוזר מקורב לעץ רפאת, היו בו שיפוצים לאחרונה, ואמרורים שא"פ עומר מא"ר חורי השיפוצים. אבל הקולוני נשאר חזק. במודח ירושלים יש 29 מלונות, 25 נסגרו בגלל האינתיפאדה. הקולוני עבד חזק. אין מה להשות אותו לאתרים, וה ליגה אחרית. חזק מזה מה אתה מצפה, שלשתינים לילכו להתארה בקנגן דיוויד?"

اما הרד, ראש השלווה של רשות סקיי בארץ, מחשפת כבר שלושה חודשים רירה בירושלים. בינו לבין היא מתגוררת בארה"ן קולוני. "זה מקום נפלא", היא אומרת. זה מלון אחד. לא כמו מלונות רשת. אני באה בסוף יום עבודה קשה, ופה כל יום עבודה הוא קשה, ואני רוצה להיות כאן כי זה כמו בית שני. למשל הוא מגיש בייקון שי' אפשר למצואו במערב העיר", היא אומרת בחירות. הרד לא מסכימה שהידיורי הרשות שלה מוטים בגלל המפגש האינטנסיבי עם פלשתינים גם אחרי שעות בעוריה. "יש לנו משרדים גם במערב העיר, אנחנו נו שומעים את שני הצדדים. המגראות כאן היא שקשה לשמור על הסיפור שלך כי כולם סביב' עיתונאים. אבל המילון הזה הוא כמו בית וזה מחפה. הביקון הוא רק התוספת".

חניות. מכוניות וعليهن שלטי "עיתונות" ו"טלוייזיה" ונכנסות בזו אחר זו

שחוור. עם שדרון שלכם ועם השקון שלנו יאסר ערפאת אין שום
תקווה. תגיד, איך אצלכם הביזנס בתיל-אביב, יותר טוב?".
כמו שהפסיקו לחתן מכוניות וואדי ג'וז כרך דיללו היש-
אלים את הבילויי בבר של אמריקן קולוני, אבל גם כרך המוקם
בדרך כל דוחס. מסתובבים שם אנשים האיחוד האירופי, דיפ'-
לומטים, והאגודות יודעות גם בספר על גורמי מודיעין מכל
סוג וצבע, מכל הצדדים, שבאים, פותחים בשטחים, שיש להם תקציב
עליתונאים שהסתובבו כל היום בשתלים, מזינים ומשתבי-
נדול ויכולים להשרות לעצם את המהירויות, ושותים ומשתבי-
רים ומספרים סיפורים על מה שראו ושמעו בשתח הבוער.
הילה יורד ואמריקן קולוני מתעדיר לחיים. מכוניות וע-
ליהם שלטי "עיתונות" ו"טליזויזיה" נכנסות בו או אל הח-
ניון. עיתונאים וצוותי טלוויזיה מאובקים חזרותם מועד יומם של
סיקור הסכוס הישראלי-פלשtiny. מגיעות גם מכוניות
הנושאות את דגל האיחוד האירופי וארגוני עזרה בינלאומיים.
לאיליזבת מה"קורדה רה לה סרה" אין זמן אפילו לנגיסה
קטנה במסעדה. יש לה פחות משעה לדוד ליאן. אגה גונה מע-
רכז 2 של הטלוויזיה הנורווגית פועע בצד איטי יותר. הוא
סגור כבר יומם שני ברציפות במוקטע. אתמול סתם הלך לשם
לרחובות. היום ביקר שם שד החוץ הנורווגי, שלישראל לא ניתן
עקב החום שמטילה ישראל על מי שפוגש את ערפאת, וgone
אכל לקחת את הערב שלו איטי ודוגע. וזה הפעם הרביעית או
ה חמישית שהוא מגיע לאזור ותמיד מתאכטן באמריקן קולוני.
את ההסבר שלו משור החוץ לא ישמה לשמעו. "כאן אני יכול
לפגוש פלשטים ניסייננו יהויאו טיפים".

טיפים, רמזים".
הבר הולך ומתרמא. כמו כל פינה באמריקן קולוני הוא
משמש מוקד פעילות תוסס. במלבד הדינונים על מפת הדריכים
ישבו כאן נציגים של האומ"ם, האיחוד האירופי, רוסיה וארצ'ז'
הברית ולא זו מהשולחות לילות שלמים. על הכיסאות שרוי
עתים כתבים זרים, שנודדים מஸבר למסבר, מאפגניסטן לחור-
מת מגן, לעיראק, לעזה ושוב לבאן. הם מקרים אחד את השני,
רביכים מהם רוזקים או נשואים שהמשפחה שלהם הרוחק מאחורה,
הדרם תוסס והציגו מתפרצת. אחרי יום עמוס בניסיונות לע-
קוות מחסומים, להסתתר מבדוריים, אחרי שהודיעו את אבק הש-
דריפה וסיפורו מלחמה בשידור חי, הם מגיעים לבא, ואחרי
שהחליקו כמה כוסיות הם פוצחים בסיפוריו גבורה. גיבור הוא
מי שהצליח להגיע לקרוב יותר, מסוכן יותר, לנכנית המולד
הנזרה, לרמאלה, להדרו של הראים ממש.
ואף על פי כן אפשר למצוא שם יהודאים. ירושלים מספ-
דים שבוחדים שאחרי הפיגוע בקפה מומנט, כשהחפה לנצח
למרoco הבילויים בעיר היה גדול, עלתה האטרקטיביות של בר-
אמריקן קולוני למקום בילוי. כאן לא היה פיגוע, הם משוכנ-
עים. גם ישראליות צערות אוobotת להגע לבאן. רוזקים זרים
עם חשבון הוצאות פתוח הם עניין קורץ ומפתחה. נעימים להתעורר
דר בבורק בסוציאת הפחה המורבה שעולה 700 דולר ללילה
על חמוניו רשם המלווה לתולבריהם. למשל.

ממקום כמו אמריקן קולג'ן? ●

brosch@maariv.co.il

שוויז

“עיטונאי שמשתקע אמריקן קולוני, מבחינתנו הוא אבוד”, אמר איש משרד החוץ.

“הפלשטים מסתובבים שם כל הזמן, וכל עיתונאי שmagיע הם מתישבים עליו וממלאים לו את הראש בפרוגנדנה פלשתינית. לנו עדין SIGORO במערב העיר”

למה אין עובדים יהודים בכזוות שלך? האם יש מדיניות
ת של המלון לא להעסיק יהודאים?
בכלל לא, להפוך. אני אשמה אם יהודאים ירצו לבוא לכאן
אבל אף יהודי לא רוץ לעבודה כאן. אני מניה שוה בגול
שהמלון נמצא על קו התפר.
ברקלה מתגורר עם רעייתו ושלושת ילדיו בדירה פנטהאוז
מריהיבקה באגף הבנוסף של אמדריון קולני. הוא התעර בחיה
המקום, רכש לו ידרים יהודים ופלשטיינים. הוא מכיר היטב
את שוקי העתיקות. הוא משוטט בהם, מhapus את הפרסיט שיישא
חן בעינויו, שיתאים לדעתו לאחד החודרים של אמדריון קולני.
רווא לא מבהר, הוא יכחח חודשים עד שימצא את הארכאים המא-
יזוחדים שתכננו לרצפה. הוא יתייעץ עם ואל וסטרא וארכיטקט
מייקל שורץ, הוא ידרשו מהמוכר שינויים בשנדלייר העתיק,
הוא ירד עד רמת הכבול החודש של הניגרה בחזרה השירותים.
הטעם של ברקלה מזווין, הוא משלם עליו כסף רב ובתמורה
הוא קורע את המתאכסנים ב-170 דולר ללילה עברו חדר רגיל
שישנה בו אחת מנשותיו של הפחה. בעבור הסופיטות הוא
משוחרר את המתאכסן מ-450 עד 700 דולר ללילה. כל ניסיון
لتאר את הסופיטות הוא חסר תחולת. מומלץ לפדות תוכנית
חיסכון ולפקח לשם ללילה אחד כדי לראות מקרוב את הטעם
המפואר והסגן. בركלה, אגב, אומר שיש מי שמשלים והתר-
סה המזוצעת במלון היא בין 70 ל-80 אחוז.

צרותיו של החלפן

שלוש קומות מתחת לטופוות הפחה המפוארת, בקומת המר-
עף מל הבריכה והודר הכוורת, שוכן הבור האפלולי היודיעע של מיליון
אמריקון קולוניג. על אחד היכישאות בבר יושב טבלאל, חלפן בספינים
מורחוב צלאח אדיין. "מה אני עושה פה?" הורג זמן. כבר שנים אני
החולך לפה. אני בינותים מצליח להתגלל בעסקים. אתה חייב
שיהיה לך כסף אם אתה רוצה לבוא לאמריקון קולוניג. רק הocus
זהurat של יין אדור שanoi שותה עכשו עולה 46 שקל. אבל אייזו
הנורביד ועוד... לביי אנו אללהי אלילו במזרחה גראטיליטם ברלהה ברל

את המהגרים בשם "הקולוניה האמריקיקנית". המשפחה המורוחה בת התגורה בבית רחוב ידיים בעיר העתיקה ומילאה את זמגה בטיפול בענייני העיר – טורקים, מוסלמים, יהודים וברואים. היו אלה שמות של התעוזרות משיחית בעי, וכעבור שניםיים נסעה המשפחה לביקור בשיקגו וסייעה לעיר הקודש להחיי כו את הדמיון. מתוך ימים התארגנו עשרות מאמנים מומצאים שודרי, מכרו את כלרכושם והצטרכו לkolonie בירושלים. בינו לבין פקודה את המשפחה טרגדיה נוספת, כשהבנם חלה ומת, אבל אמונה מת באלו רק התחזקה.

עם הцентрפת השודרים מונתה המשפחה למלוכה ממשה איש
הציפיות בכיתת היהת גודלה, והוישו ספאפורד יצא להפּשָׁ
בית גודל יותר. כעבור ימים אחדים הוא הגיע לבתו של הפּחה
דראוד אמרין אל-חוּסְיִינִי, שמט שבר לב. היה זה לאחר הבתים הי'
פִים ביותר ומהראשונים שנבנו מחוץ לכוכתי העיר העתיקה,
וחברי הקולגינה רכשו אותו מיד. הם הפכו אותו למעון הרשי
מי, שנודע לאחר מכן בשם "אמריקן קולוני".

ענין העדר התדרפקו על הדרותת אכלי הכסף החל ואילך. יום אחד הגיע למקום הברון יוסטינוב, סוכן של פיטר יוסטינוב, שניהל בית מלון ביפו. הברון חיפש מקום נוח לשכן את אורהי, עניינו נפלול על בית הקולוניז, ולאחר דיון דיברים קצוד הפך המקום למשמעותי והוTEL שטייריים באו אליו לבוח ולהתרענן. בתקופת היידנדמים הפך החוטספל למלון ממש. בני המשפחה הושטו לבניין אגף חדש ובנו מערכת מים חמימים. הסטנודוטים המעדניים שהביאו איתם, בלבד עוזמת הלבנט מסביב, עשו את המלון לאחד מפגש ביןלאומי.

ואל וסטר היא האחרונה שנותרה בארץ מכל צאצאי המיסדים. היא באה עט בעלה הורשי בשנת '63, לנחל את המלוון. ב-80' החליטו היא ובעלתה שהזקנו כבר יועשו וכשחו נשי הול שווייצריה. ואל מתגוררת במלוון אותו מנגהן כיום פיר ברקללה השווייצריה. היא מטפלת בגן, עושה מלאכות קלות. ברקלה מתייחס אליה כבן לאמו. הוא שולף בעדינות עליה שהסתבר בשיערה. "או, טבע בשיעורי", אומרת ואל. היא בת 93, שמייתעה כבר אינה יכולה אפילו לדבר.

ואל החשכת שנייני דברים עשו את אמריקן קולוני למזה. עצם הייתו שנימורות המלון המערבי היחיד בירוסלים וההקדמה הבלתי פוטסקת לשמר אותו כבעל מאפייניםicityים. אנחנו עושים כל מה שאגננו יכולים כדי לשמר על הבית ות. כל פרט מקבל תשומת לב. החלפת ריהוט גוררת דינו של חודשים. כל דבר הוא החלטה קפונית – צבע הירוף, גובה המיטה, גודל השולחן. לפעמים הנהנלה רוצה לעשותות משחו שפוגם בביטחון לדעתו ואיש יוכחים בין פיר לבני. אני קוראת מכתבים שאורחים שלחו למלון לפני 40 שנה, לפני 80 שנה, ככל אמורים אותו הדבר: מודים על האIRONה המשפטית, אמרירים כמה טוב היה להזוזו".

בריטניה במקור בלב כל המלחמות של אחרים – חשבת א' בעם לעזוב? "אני וכורת את החילים הישראלים שהופיעו פתאום ליד המלון כי-67". זה קרה כל כך מהר. קמנו בזוקר ולא ידענו מה קורה. המלון נקלע לאש צולבת, כל הרכבות נשברו. נגרמו נזקים שאוטם הרגשנו בחורף שבא אחר כך. הביקור נסתם, הח' מום לא עבד, אבל לא עזבנו. זה שלנו. קיבלנו הצעה למכוור וללא עליה בר דעתנו בכלל. אל תשכח שבאת לכאן בגיל 50 וזה היה לפני הרבה שנים. בכלל זאת והכר הבית שלו. כשהאננו נודה תחת בלונדון כולם מדברים אנגליות ויש שם ממש שף פעם לא יהיה לי כאן, אבל אני קידרת רוח להזוז, מגעה ומיד שוא' לת את פיראריך הגן, איך הפרחים, מה חדש במלון". בישראל יש באלה שמכנים את המלון שילך "מתה אשף".

ואל מחיקת ביטול. "הערבים חשבים שאנו הנו פרו י'שר'דים לים, הישראלים חשבים שאנו מטה של אש"ה, זה מצב של אי אפשר לנצח".

ברקלה, שווייצרי בן 37, למד כלכלה וניהול בת' מלון בשדר וויז, ניהל במשך שבע שנים בת' מלון בסינגפור ובשוועיז, ושומך הרבה, הוא אומר, לא הchein אותו לניהול מלון על קו התפר בין יהודים לפולשטים. "זה יום ולילה. בכל מקום בער'ם אתה עוזה את עסקי המלון. פה אתה חייב להיות דיפלומט. לא לעשות שום פוליטיקה. אתה לא יכול לתכנן קידמה. בייחוד ביום חמישי אלה. מצד אחד האינטיפאדה פוגעה במלון וכ' מות הישראלים ירדה. מצד שני, בשבוע של יום כיפור למשל צייפנו לתפסה נמנועה, ואז היה הפיגוע במסעדת מקסים ובכבוד אחים יהודאים בגזע מריל בשאלת והאלינו במילא."

"זה מוצען, אבל אתה גם לומד שיש רף לוועות. פעם על פיגוע שנהרגו בו כמה אנשים היו מגיעים עיתונאים מכל העיר למ', עכשיו על פחות מפיגוע המוני לא מגיעים. מנגד, כשהדרס סו בית אחד בשטחים כל העיתונאים היו פה. עכשיו הורסים ייירובס וגאנץ אבל בא"ז"

נתקלת בעצם בגילוי אלימות?

"אחרי שגמר את האוריינט הואס התארגנה הפגנה מול האמריקן קולוני. לקחתי את הבחרות החוקים מהמצוות והצבא תי בכנסה למילון. סגרנו את הדלתות, שמתי מכוונת שחסמה את הכנסה, ניסיתי למנוע שייכנסו. היו במילון 30 צלמים, פעילי שלום, 30 פלשטים, כולם רצוו החוצה לצלם. המהומה הייתה גדולה. כמו אמרתני, זה לא משח שאתה לומד בבית ספר ליחסים בינלאומיים"